

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.853 van 23 februari 1999
in de zaak A. 80.818/XII-1691.**

In zake : Koen BLOEYAERT,
wonende te ROOSDAAL,
Profetenstraat 108

tegen :

v.z.w. de Katholieke Vlaamse Sociale Hogeschool Brussel en Parnas Dilbeek,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. COOREMAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Koen BLOEYAERT op 23 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de onterechte beslissing van de examencommissie van de school (brief van 15 september 1998) als antwoord op onze vraag tot herziening van 2 juli (1998)";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat I. COOREMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Tijdens het academiejaar 1997-1998 volgt verzoeker de lessen van het derde en laatste jaar van de studierichting lerarenopleiding lichamelijke opvoeding, optie bewegingsrecreatie, aan de Katholieke Vlaamse Sociale Hogeschool Brussel en Parnas Dilbeek.

2. Op 26 juni 1998 beslist de examencommissie verzoeker met vier tekorten en een eindscore van 51,3% af te wijzen. Per opleidingsonderdeel behaalt hij, telkens op een totaal van 20 punten, volgende cijfers :

godsdiensdienst en deontologie	13
Nederlands en expressie	10
opvoedkundige wetenschappen	13
theorie L.O. en theorie sport	10
didactiek stages L.O. en bewegingsrecreatie	9
extra vorming : trainingsleer en EHBO	

en vakkenstage bewegingsrecreatie	13
eindproef	8
methodiek en praktijk : individuele sporten	5
methodiek en praktijk : balsporten	13
methodiek en praktijk : basis L.O. en ritmiek	9
theorie bewegingsrecreatie	13
praktijk en didaktiek bewegingsrecreatie	13.

Uit het examenreglement blijkt dat studenten lerarenopleiding die in het derde jaar een onvoldoende hebben voor "didactiek stages L.O. + optie" worden gelijkgesteld met de afgewezenen, die zich niet kunnen aanmelden voor de tweede examenperiode.

3. Bij brief van 2 juli 1998 tekent verzoeker bij de voorzitter van de examencommissie bezwaar aan tegen de beslissing van 26 juni 1998. Met een brief van 9 juli 1998 vult verzoeker zijn bezwaarschrift van 2 juli 1998 nog met bijkomende argumenten aan "nadat ik meer gegevens over mijn resultaten heb kunnen inwinnen".

4. Bij schrijven van 9 juli 1998 deelt de voorzitter van de examencommissie verzoeker mee dat niet kan worden ingegaan op zijn vraag tot herziening van de beslissing van de examencommissie :

"Als voorzitter van de examencommissie kan ik u melden dat het ons ten zeerste verwonderde dat een student, geslaagd in de eerste zittijd in het eerste en tweede jaar, in het derde jaar op vier opleidingsonderdelen een onvoldoende haalt.

Volgende bedenkingen willen wij in elk geval neerschrijven :

- Het punt didaktiek stages L.O. en bewegingsrecreatie is slechts gedeeltelijk bepaald door Mevr. E. JANSSENS. Zoals u weet bevat dit punt ook de beoordeling door de stagementor en de supervisor en de quotatie van uw lesplannen en verslagen.
- Een onvoldoende voor de eindproef wordt als zeer ernstig bestempeld. Het werk waaraan u in principe gedurende heel uw derde jaar kan werken en waarin

- u alle opgedane kennis en ervaring verwerkt, werd ook door uw promotor als onvoldoende gequoteerd.
- Een onvoldoende voor 'helpen' in de gymnastiekles -een zeer belangrijk item in het derde jaar lerarenopleiding- geeft ons geen garanties voor een leerkracht L.O. die veilig moet werken.
 - De onvoldoendes voor methodiek toesteltturnen en voor ritmiek maken mede dat uw eindresultaat te zwak is om uw diploma te kunnen halen.
- Door de combinatie van al deze onvoldoendes zijn wij de mening toegedaan dat er niet kan ingegaan worden op uw vraag tot herziening van de beslissing van de examencommissie".

5. Met een brief van 14 juli 1998 nodigt de voorzitter van het hogeschoolbestuur verzoeker uit voor een gesprek met de directie en met de voorzitter van de examencommissie. Dat gesprek heeft uiteindelijk plaats op 19 augustus 1998, daar de school tussen 15 juli en 15 augustus 1998 gesloten was.

6. Met een brief van 27 augustus 1998 dient verzoeker bij de examencommissie andermaal een aanvraag tot herziening van zijn examenresultaten in.

7. Bij schrijven van 15 september 1998 delen de voorzitter van de examencommissie en de ombudsvrouw verzoeker tenslotte mee dat de examencommissie op de deliberatie van 10 september 1998 diens resultaten "opnieuw met veel aandacht" heeft bekeken en dat de vergadering de beslissing van 26 juni 1998 eenparig heeft "bekrachtigd";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in het auditoraatsverslag enkel het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is beoordeeld en wordt geconcludeerd dat de vordering op dit punt niet ontvankelijk is omdat "zoals de verwerende partij terecht opmerkt (...) in het verzoekschrift tot schorsing met geen woord (wordt) gerept over een zodanig nadeel"; dat bijgevolg in eerste instantie dient onderzocht te worden of de vordering op dit punt wel ontvankelijk is en, als dit het geval is, of het aangevoerde nadeel moeilijk te herstellen en ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoek tot schorsing onder meer het volgende schrijft :

"Bij de evaluatie van het laatste jaar werd ik afgewezen -verplicht het jaar over te doen- in eerste zit op grond van een tekort (9/20) voor het opleidingsonderdeel 'Didactiek Stages L.O. en Recreatie' conform het schoolreglement (rapport 1.1).";

Overwegende dat luidens artikel 8, tweede lid, 5°, van het procedurereglement kort geding de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat aangezien verzoeker in zijn verzoekschrift aanstipt dat hij door de bestreden beslissing tot afwijzing "verplicht (is) het jaar over te doen", aan die voorwaarde voldaan is; dat niet valt in te zien wat verzoeker aan die erg beknopte, maar toch duidelijke mededeling nog zou moeten toevoegen, nu het in verband met examenbeslissingen vaste rechtspraak is van de Raad van State dat het verlies van een schooljaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de vordering niet onontvankelijk is en daarenboven voldaan is aan de tweede schorsingsvoorwaarde;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota een eerste exceptie van onontvankelijkheid opwerpt, wat het voorwerp van de vordering betreft; dat zij betoogt :

"Er werd reeds bij beslissing van 9 juli 1998 uitspraak gedaan over de vraag tot herziening (brief van 2 juli 1998 van verzoekende partij) van de beslissing van de Examencommissie.

Op de deliberatie van 10 september 1998 werd verzoekende partij niet opnieuw gedelibereerd vermits hij niet deelgenomen had aan de tweede zitting doch op de deliberatie van 10 september 1998 heeft de Examencommissie enkel en alleen de resultaten van verzoekende partij van juni 1998 opnieuw met aandacht bekeken en nogmaals de beslissing van 26 juni 1998 van de Examencommissie bekrachtigd.

Er is dus eigenlijk geen nieuwe beslissing geweest noch op 10 september 1998 noch op 15 september 1998.

Minstens is het een louter bevestigende beslissing d.w.z. een beslissing waarbij een vroeger genomen beslissing wordt hernomen.

Dergelijke louter bevestigende beslissing waarbij een vroeger genomen beslissing wordt hernomen is niet vatbaar voor schorsing of vernietiging (Raad van State, LUPPENS, nr. 42.106, 2 maart 1993; Raad van State, LUPPENS, nr. 45.391, 21 december 1993; Raad van State, KNEIPE, nr. 45.650, 11 januari 1993; Raad van State, VANDEN BERGHEN en consoorten, nr. 45.651, 11 januari 1994; Raad van State, JOLET, nr. 47.034, 27 april 1994).

De beslissing verschilt niet van de vorige qua draagwijdte en gevolgen of wat de motieven betreft waarop ze steunt, zodat de beslissing hoogstens kan beschouwd worden als een loutere bevestiging.

Vermits deze louter bevestigende beslissing in rechte geen gevolgen heeft is het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing onontvankelijk.

De Examencommissie heeft trouwens geen kennis genomen van nieuwe gegevens.

Er wordt aan de student geen enkel recht op herziening toegekend zodat verzoekende partij niet het recht had om op ieder moment een heroverweging van de definitief geworden beslissing te verkrijgen (Raad van State, BLONDEAU, nr. 3961, 7 januari 1955; Raad van State, BOUFRIHA, nr. 26.530, 7 mei 1986).

De weigering om een definitief geworden beslissing te herzien, wanneer daartoe geen verplichting bestaat, is geen voor vernietiging vatbare handeling aangezien een dergelijke weigering moet worden beschouwd als een loutere bevestiging van de beslissing waarvan de herziening gevraagd wordt (Raad van State, BOTTELDOORN, nr. 24.472, 21 juni 1984).

Ook de verwerping van een willig of oneigenlijk beroep is geen uitvoerbare rechtshandeling en is derhalve niet voor vernietiging vatbaar (Raad van State, PAULUSSEN, nr. 17.360, 7 januari 1976).

In ieder geval vordert verzoekende partij in zijn verzoekschrift noch de schorsing noch de vernietiging van de beslissing van de Examencommissie van 26 juni 1998 waarbij hij werd afgewezen.";

Overwegende dat de examencommissie op 10 september 1998 een nieuwe, niet louter bevestigende beslissing heeft genomen vermits die beslissing het resultaat lijkt van een nieuw onderzoek; dat dit af te leiden valt uit de woorden van de verwerende partij die stelt dat de examencommissie op 10 september 1998 "de resultaten van verzoekende partij van juni 1998 opnieuw met aandacht bekeken" heeft; dat gelet op dat opnieuw bekijken en het feit dat de examencommissie bij dat nieuw onderzoek de geargumenteerde bezwaren van verzoeker voor ogen moet hebben gehad, het om een nieuwe beslissing lijkt te gaan, d.w.z. een nieuwe uiting van de wil van de examencommissie die opnieuw aangevochten kan worden; dat die nieuwe beslissing geacht moet worden in de plaats te zijn gekomen van de initiële beslissing van 26 juni 1998; dat de exceptie in de huidige stand van het geding niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij een tweede exceptie opwerpt in verband met de ontvankelijkheid van de vordering wat de termijn betreft; dat zij die exceptie als volgt uiteenzet :

"Het annulatieberoep tegen de beslissing van 26 juni 1998 of tegen de beslissing van 9 juli 1998 waarbij de voorzitter van de examencommissie heeft besloten dat niet kan ingegaan worden op de vraag tot herziening van de beslissing van de examencommissie, is onontvankelijk vermits het annulatieberoep niet ingesteld werd binnen de 60 dagen nadat verzoekende partij kennis had van deze beslissing.

Verzoekende partij had reeds op 26 juni 1998 kennis van de beslissing van de examencommissie, minstens op 2 juli 1998 vermits hij reeds bij brief van 2 juli 1998 een aanvraag tot herziening indient.

Bij aangetekend schrijven van 9 juli 1998 werd verzoekende partij eveneens in kennis gebracht van de beslissing van de examencommissie waarbij niet kon ingegaan worden op de vraag tot herziening.

Vermits het annulatieberoep slechts ingesteld werd op 23 oktober 1998, (buiten de termijn van 60 dagen) is het onontvankelijk wat betreft de termijn.

In casu is de beroepstermijn voor de Raad van State niet gestuit door de vraag tot herziening van verzoekende partij bij brief van 2 juli 1998.

Een verzoeker, die vooraleer een annulatieberoep bij de Raad van State in te stellen, een beroep doet op de Overheid om een herziening van de beslissing te bekomen, doet dat op eigen risico.

Een willig of hiërarchisch beroep dat niet bij de Wet is georganiseerd stuit in beginsel niet de beroepstermijn voor de Raad van State (Raad van State, DE GUSSEM, nr. 41470, 22 december 1992).

In casu bestond er geen georganiseerde beroeps-procedure.

Bovendien heeft verzoekende partij in zijn verzoek tot herziening geen nieuwe elementen naar voor gebracht die een nieuw onderzoek van de zaak vereisen en bovendien blijkt uit de beslissing van de voorzitter van de examencommissie van 9 juli 1998 dat zij niet kon ingaan op de aanvraag tot herziening van verzoekende partij waaruit minstens blijkt dat de examencommissie niet van plan was de zaak opnieuw ter hand te nemen.

Wanneer de beroepstermijn verlopen is zoals in casu het geval is, kan verzoekende partij niet meer de nietigverklaring vorderen van de beslissing.

Dat wil zeggen dat eenmaal de beroepstermijn verlopen is, de beslissing van de examencommissie definitief en onaantastbaar is geworden.";

Overwegende dat, zoals reeds is gebleken bij de bespreking van de eerste exceptie, de beslissing van 26 juni 1998 vervangen lijkt te zijn door de nieuwe, niet louter bevestigende beslissing van 10 september 1998; dat derhalve verzoeker zich niet tegen de beslissing van 26 juni 1998 diende te richten en de beroepstermijn niet moet worden bepaald vertrekkende van de kennisgeving van de beslissing van 26 juni 1998; dat anders dan wat de verwerende partij voorhoudt, de beslissing tot afwijzing van de vraag tot herziening opgenomen in de brief van 9 juli 1998 trouwens niet lijkt uit te gaan van de examencommissie, maar van de voorzitter van die commissie;

Overwegende dat de verwerende partij verder ook nog aanvoert dat haar rechten van verweer geschaad zijn omdat in het verzoekschrift de zetel van de verwerende partij niet wordt vermeld en de bestreden beslissing niet duidelijk wordt aangeduid;

Overwegende dat uit het verzoekschrift wel duidelijk blijkt dat de verzoeker zich richt tegen de beslissing van de examencommissie, hem medegedeeld bij brief van 15 september 1998; dat de verwerende partij dus niet ernstig kan voorhouden dat haar niet duidelijk is dat de verzoeker zich tegen de beslissing van 10 september 1998 richt; dat het feit dat verzoeker, in strijd met artikel 8, tweede lid, 2°, van het procedurereglement kort geding, de zetel van de verwerende partij niet in de vordering tot schorsing heeft vermeld, de verwerende partij niet kan hebben geschaad; dat het procedurereglement dit vereist om de hoofdgriffier van de Raad van State toe te laten - zie artikel 10, eerste lid, van het procedurereglement kort geding - het verzoekschrift onverwijld aan de verwerende partij te betekenen;

Overwegende, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker in vijf punten uiteenzet op grond waarvan hij de beslissing bestrijdt;

Overwegende dat de verwerende partij voorafgaand opmerkt dat de uiteenzetting van de middelen van de verzoekende partij "zeer onduidelijk" is, zodat zij niet in staat is om erop te antwoorden en het onmogelijk is de ernst van de middelen te beoordelen;

Overwegende dat het volstaat vast te stellen dat de verwerende partij in haar nota over zes bladzijden antwoordt op verzoekers middelen; dat verzoeker zeker niet altijd even duidelijk is in zijn uiteenzet-

ting, maar dat dit bij de nadere analyse van de middelen, onderdeel per onderdeel, moet worden beoordeeld;

Overwegende dat verzoeker zijn eerste punt van kritiek als volgt omschrijft :

"Het specifiek puntensysteem van de school in het laatste jaar dat ons onrechtvaardig lijkt (6) :

- een puntensysteem opgelegd in het laatste jaar, gecompliceerd en niet schriftelijk overhandigd.

- het systeem leidt tot vertekening van het totaalbeeld van de uitslag en leidt vlug tot tekorten, wat tot uiting komt in het klasresultaat van het derde jaar (3.3.).

Naargelang de opleidingsonderdelen worden immers volgende regels toegepast :

- het slechtste resultaat van een component van het opleidingsonderdeel wordt weerhouden als eindresultaat.

vb. : opleidingsonderdeel met 2 componenten : Project en Eindwerk, 12/20 en 8/20 $\Rightarrow$ 8/20. Het tijdrovend Project, ongeveer 80 uren, wordt hier zomaar geëlimineerd alhoewel beide componenten evenveel studiepunten waard zijn (7 pag. 8). Project komt zelfs niet voor op het rapport !

- bij optelling van resultaten, deelpunten genoemd, wordt een afronding en correctie toegepast die gunstiger wordt naarmate de punten verhogen en negatiever wordt naarmate de punten dalen.

vb. : het rekenkundig gemiddelde van 10/20 $\Rightarrow$ 5/20 (brief 3.1. pag. 2,3).

In mijn geval zouden er helemaal geen tekorten per opleidingsonderdeel zijn bij toepassing van een gewoon rekenkundig gemiddelde.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota het middel als volgt beantwoordt :

"Het puntensysteem (de evaluatiemodaliteiten) lagen op voorhand vast, waren aan de studenten meegedeeld en lagen ter inzage in de bibliotheek waar men zelfs copies kon nemen.

Verzoekende partij betwist de toegepaste regels en stelt dat het slechtste resultaat van een component van de opleidingsonderdelen wordt weerhouden als eindresultaat.

Het is zeker niet onredelijk dat in het examenreglement het vak 'Didactiek Stage L.O. en Bewegingsrecreatie' werd beschouwd als een zeer belangrijk vak door een onvoldoende op dit vak te beschouwen als een afwijzing.

In het derde jaar is immers het lesgeven van fundamenteel belang en aangezien het leren lesgeven iets is wat dient aangeleerd te worden gedurende het hele jaar aan de hand van praktische stagelessen is het onmogelijk om een student die op dit vak een onvoldoende haalt toe te laten de tweede zittijd mee te doen vermits dit vak in de twee vakantiemaanden juli en augustus, (schoolvakantie) en wanneer het dus onmogelijk is stagelessen te geven, niet verder kan aangeleerd worden.

Verzoekende partij roept in dat hij voor project 12/20 haalde en dat dit niet voorkomt op het rapport.

Uit het studiecontract waarin de opleidingsonderdelen van het derde jaar lerarenopleiding L0. worden opgesomd (tabellen vooraan) blijkt dat «eindproef + project» tesamen één opleidingsonderdeel vormen. De punten voor «project» dienen dus niet afzonderlijk vermeld te worden op het rapport.

Volgens de evaluatiemodaliteiten voor «eindproef + project» wordt rekening gehouden met het rekenkundig gemiddelde (eventueel afgerond naar beneden) en dan worden de tekorten op gelijk welk onderdeel afgetrokken : project 12/20 en eindproef 8/20 → rekenkundig gemiddelde 10/12 → min 2 tekorten (8/20) → 8/20.

Dit zou geen verschil uitmaken aangezien verzoekende partij een onvoldoende had op 'Didactiek Stages L.O. en Bewegingsrecreatie'.

Alle opmerkingen en kritiek van verzoekende partij in verband met de andere vakken zijn dan ook niet relevant.";

Overwegende dat verzoeker geen bepaling aanwijst die de verwerende partij zou verplichten aan de studenten de evaluatiemodaliteiten op papier te overhandigen; dat verzoeker in het middel voor het overige opportuiniteitskritiek levert op het gehanteerde punten-systeem; dat de Raad van State enkel de wettigheid van een beslissing mag beoordelen en verzoeker in het middel niet aanvoert, laat staan aantoon dat de bestreden beslissing onwettig is;

Overwegende dat verzoekers tweede punt van kritiek als volgt luidt :

- "Inbreuken op het studiecontract (7) en (8) :
- een definitieve en slechte quoterings bij een beoordeling van een les de derde dag van mijn eerste stageperiode daar waar hun visie een stagecyclus

ziet als een leerproces dat geleidelijk aan in de loop van de opeenvolgende stages tot zelfstandig handelen overgaat (brief 3.4. pag. 2, 1ste verduidelijking) en (8. pag. 7).

- de evaluaties zijn niet altijd verlopen in representatieve omstandigheden (7 pag. 61) :
 - onverwachte wijziging van lesomstandigheden met minder materiaal en tijdsgebrek als gevolg (4 Roosdaal) en (brief 3.4. pag. 2 -1ste verduidelijking).
 - quotatie zonder evaluatie ter plaatse (brief 3.4. pag. 2 - 2de verduidelijking).
- het niet raadplegen van alle betrokken mentoren bij ernstige tekorten (4) en (8 pag. 17).
- het afwijzen van een vraag voor herziening zonder voorafgaand gesprek van de student met de voorzitter van de examencommissie (brief 2.1.) en (7 pag. 69).
- een bekrachtiging van de afwijzing die 27 dagen te laat komt en geen argumentering bevat (brief 2.3.) en (7 pag. 69).

Binnen het toegepaste puntensysteem hebben de eerste drie punten een negatieve invloed gehad op het tot standkomen van de onvoldoende quotatie 9/20 of 5/100 punten tekort voor Stages. In tegenstelling met de eigen principes van de school werd mij geen tweede kans gegund bij het begin van het leerproces van de stages.";

Overwegende dat de verwerende partij hierop het volgende antwoordt :

"Verzoekende partij verwijst naar een slechte quoterings van de les op de derde dag van de eerste stageperiode. Deze slechte quoterings is niet te wijten aan 1 dag doch aan de hele stageperiode en bovendien is de evaluatie het resultaat van de 4 stageperiodes.

Bovendien kan verzoekende partij de quoterings van de stages thans niet meer betwisten vermits hij elk stageverslag met inbegrip van de quoterings heeft ondertekend.

De opmerkingen van verzoekende partij in verband met de omstandigheden, het raadplegen van de mentoren enz. zijn irrelevant.

De mentoren hebben hun evaluatie gegeven in het stageverslag en werden wel degelijk geraadpleegd.

Het feit dat verzoekende partij geen voorafgaand gesprek heeft gehad met de voorzitter van de examencommissie alvorens de vraag voor herziening af te wijzen is irrelevant vermits verzoekende partij zijn aanvraag tot herziening schriftelijk ingediend had.

In het schorsingsverzoek roept verzoekende partij in dat de bekrachtiging van de afwijzing 27 dagen te laat komt en geen argumentering bevat.

De bekrachtiging van de afwijzing dateert reeds van 9 juli 1998 en vermeldt als motivering :

- het punt 'Didactiek Stages L.O. en Bewegingsrecreatie' is slechts gedeeltelijk bepaald door mevrouw E. Janssens. Zoals u weet bevat dit punt ook de beoordeling door de stagementor en de supervisor en de quotatie van uw lesplannen en verslagen.
- een onvoldoende voor de eindproef wordt als zeer ernstig bestempeld. Het werk waarin u in principe gedurende heel uw derde jaar kan werken en waarin u alle opgedane kennis en ervaring verwerkt, werd ook door uw promotor als onvoldoende gequoteerd.
- een onvoldoende voor 'helpen' in de gymnastiekles - een zeer belangrijk item in het derde jaar lerarenopleiding, geeft ons geen garanties voor een leerkracht L.O. die veilig moet werken.
- de onvoldoendes voor methodiek toestelturnen en voor ritmiek maken mede dat uw eindresultaat te zwak is om uw diploma te kunnen halen.

Door de combinatie van al deze onvoldoendes zijn wij de mening toegedaan dat niet kan ingegaan worden op uw vraag tot herziening van de beslissing in de examencommissie.'

De brief van 15 september 1998 is nogmaals de bevestiging van de afwijzingsbeslissing en de weigering tot herziening zodat het niet meer noodzakelijk was alle argumenten opnieuw te herhalen in de brief van 15 september 1998.";

Overwegende dat de verwerende partij in het administratief dossier de vier stageverslagen heeft opgenomen die wellicht als basis hebben gediend voor de beoordeling van het opleidingsonderdeel "didactiek stages L.O. en bewegingsrecreatie" (9 op 20); dat verzoeker voor die vier stageperiodes respectievelijk 4 op 20, 12 op 20, 11 op 20 en 10 op 20 kreeg; dat wat de beoordeling van de eerste stageperiode in het ASO betreft, het dossier beoordelingen bevat van stagebegeleider JANSSENS en van de mentoren HEMERYCKX en DE NEVE, die respectievelijk "onvoldoende", "matig" en "matig" toekenden; dat in die omstandigheden verzoekers bewering dat het tekort het gevolg zou zijn niet van een globale beoordeling, maar van "een beoordeling van een les de derde dag van mijn eerste stageperiode" niet ernstig lijkt; dat verzoeker nalaat de eventuele concrete gevolgen voor zijn stagebeoordeling aan te duiden van het feit dat "de evaluaties (...) niet altijd (zijn)

verlopen in representatieve omstandigheden"; dat verzoeker niet aantoont dat "het niet raadplegen van alle betrokken mentoren bij ernstige tekorten" onwettig zou zijn; dat het de examencommissie, bestaande onder meer uit alle examinatoren van de betrokken student - dit zijn de leden van het onderwijzend personeel van de hogeschool die de desbetreffende onderwijsopdrachten hebben verzorgd -, is die uiteindelijk de resultaten van de studenten beoordeelt; dat het feit dat de stagementoren geen lid blijken te zijn van de examencommissie, echter niet belet dat zij hun beoordeling van de stage te kennen geven in de verslagen die zij per stageperiode opstellen, zoals ook in dit geval is gebeurd; dat verzoekers kritiek op het afwijzen van zijn vraag tot herziening niet relevant is, daar de beslissing uiteindelijk toch lijkt te zijn herzien op 10 september 1998 en het die herziening is die verzoeker met zijn vordering bestrijdt; dat verzoeker er geen belang bij heeft aan te voeren dat de bekrachtiging van zijn afwijzing "27 dagen" te laat komt, vermits dit aannemen ertoe zou kunnen leiden dat de examencommissie op 10 september 1998 niet meer bevoegd was om een beslissing te nemen en die beslissing derhalve daarom uiteindelijk zou moeten worden vernietigd, zodat de voor hem negatieve beslissing van de examencommissie van 26 juni 1998, die hij niet formeel bestrijdt, zou herleven en definitief zou worden; dat, zoals verzoeker aanvoert, inderdaad blijkt dat de beslissing van 10 september 1998 van de examencommissie "geen argumentering bevat"; dat verzoeker daarmee lijkt te doelen op een schending van de formele-motiveringswet van 29 juli 1991 luidens welke in een bestuurshandeling de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en op een schending van het examenreglement luidens welk het proces-verbaal van de beraadslaging "de motivatie van de afwijzing" dient te bevatten; dat de verwerende partij in het administratief dossier geen proces-verbaal heeft

neergelegd van de beraadslaging van de examencommissie op 10 september 1998; dat aldus niet is aangetoond dat de hier bestreden beslissing van de examencommissie van 10 september 1998 uitdrukkelijk gemotiveerd is; dat het feit dat die beslissing de beslissing van 26 juni 1998 heeft "bekrachtigd", mogelijk betekent dat dezelfde motieven eraan ten grondslag liggen, maar dat dan moet worden vastgesteld dat ook niet is aangetoond dat de beslissing van 26 juni 1998 formeel is gemotiveerd aangezien het betrokken proces-verbaal evenmin is voorgelegd; dat men tevergeefs zou verwijzen naar verzoekers rapport, dat uitgaat van de directie van de school, niet van de examencommissie; dat zelfs in de hypothese dat dit rapport een letterlijke weergave zou zijn van de beslissing van de examencommissie, de erin vermelde punten de afwijzing niet afdoende kunnen motiveren inzonderheid niet wat de beoordeling van verzoekers stage en eindproef betreft; dat aanvaard kan worden dat de motivering van een examenuitslag in beginsel in de punten zelf gelegen is, maar dat dit slechts opgaat voor het toekennen van punten over kennisvragen voor een bepaald vak terwijl de ondervragers deskundig zijn voor dat vak, zodat het nagaan of die beoordeling op wettige motieven berust kan geschieden door de gestelde vragen naast de examenstof te leggen en de gegeven antwoorden naast de gestelde vragen; dat dit principieel uitgangspunt echter niet geldt voor examens, zoals het beoordelen van stage- en eindwerken, waarbij het niet gaat om kennisvragen; dat ook de brief van 9 juli 1998 van de voorzitter van de examencommissie waarbij de vraag tot herziening wordt afgewezen, geen akte is die als dusdanig uitgaat van de examencommissie, en dat niet blijkt dat de erin opgenomen motieven deze zijn die de examencommissie heeft gehanteerd; dat het middel in dat opzicht ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de examencommissie van het derde jaar lerarenopleiding van de Katholieke Vlaamse Sociale Hogeschool Brussel en Parnas Dilbeek van 10 september 1998 waarbij Koen BLOEYAERT wordt afgewezen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig februari
1900 negenenegentig, door :

de HH. J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.